

Dat er een artikel over psychiatrische aspecten van triple X syndroom verschijnt, kan ouders of aanstaande ouders verontrusten. Daarom ben ik dankbaar voor de gelegenheid om een korte inleiding te kunnen schrijven. Dit artikel is niet het eerste dat verschijnt over psychiatrische aspecten van triple X syndroom. Met name de Zweedse psychiater Staffan Olanders verdient het hier met name genoemd te worden. Hij heeft in 1973 al een proefschrift geschreven over vrouwen met een extra X chromosoom en ook aandacht besteed aan de psychiatrische aspecten. Nu hebben onderzoekers soms de neiging hun resultaten wat overdreven belangrijk te vinden, zo niet deze dr. Olanders. Hij benadrukt keer op keer dat de resultaten met grote zorgvuldigheid bekeken moeten worden. Hij had namelijk de vrouwen die hij onderzocht vooral gerekruteerd, geworven, in psychiatrische ziekenhuizen. En als je in een forellenvijver vist, vang je vooral forellen en als je in een psychiatrisch ziekenhuis patiënten werft voor wetenschappelijk onderzoek dan hebben ze een psychiatrische ziekte. Dat er vrouwen met triple X gevonden worden die psychiatrische problemen hebben, hoeft dus niet zo bijzonder te zijn. Alle mensen, ook vrouwen, kunnen ziek worden, ook in psychiatrische zin.

Een andere onderzoeker, prof.dr. Paul E. Polani, een van oorsprong Italiaanse kinderarts die in Londen werkte, heeft in 1977 alle onderzoek over triple X syndroom bij vrouwen binnen en buiten psychiatrische ziekenhuizen op een rijtje gezet. Toen was al bekend dat bij vrouwen buiten psychiatrische ziekenhuizen triple X syndroom wordt gevonden bij ongeveer 1 op 1000 vrouwen. En hij kwam tot de conclusie dat binnen psychiatrische ziekenhuizen triple X syndroom 4 of 5 keer zo vaak voorkomt. (Daarnaast komt triple x syndroom ook 4 a 5 keer vaker voor in instituten voor mensen met een verstandelijke beperking dan daar buiten.) De kans op een psychiatrische stoornis met psychotische kenmerken is voor de algemene bevolking 1% en bij vrouwen met triple X syndroom ongeveer 4% zo ontdekte hij.

In het artikel dat we nu kunnen presenteren hebben we ook vooral gekeken naar de vrouwen die een psychiatrische ziekte hebben. Dat is nu eenmaal wat psychiaters graag doen, bezig zijn met psychiatrische problemen. En daarbij hebben we vooral gekeken naar wat we daarover in de toekomst willen onderzoeken. Daarbij zullen we niet alleen vrouwen met psychiatrische ziekten onderzoeken, maar we willen vooral weten wat vrouwen met triple X syndroom kwetsbaar maakt. Misschien kunnen we dan voorkomen dat deze vrouwen ziek worden en hopelijk weten we dan ook beter hoe we dat kunnen behandelen. De vrouwen die we in dit artikel beschrijven hebben een moeizame levensweg gehad. Zo wisten hun ouders niet dat hun dochter een extra X chromosoom had. Dan moet je dus opvoeden zonder dat je weet dat je dochter bijzondere behoeften heeft, bijvoorbeeld wat betreft leerproblemen of verlegenheid. Verder zijn beide vrouwen getraumatiseerd en dat is voor niemand leuk, maar we weten dat vrouwen die getraumatiseerd zijn vaker een psychotische ziekte krijgen. Hebben vrouwen met triple X syndroom daar nu meer last van dan andere vrouwen? Zijn ze kwetsbaarder? Dat is wat we verder willen onderzoeken. Dit artikel is een eerste aanzet. Niet om mensen bang te maken, maar om aandacht te vragen voor een kwestie waar we nog steeds niet zo gemakkelijk over praten. Zodat het misschien wat gemakkelijker wordt om hulp te zoeken en goede hulp te krijgen. Helder?